

Ter herinnering aan
Frans Weersink sss

geboren te Vasse op 10 juli 1932
geprofest in de Congregatie van het
Heilig Sacrament op 14 september 1954
Priester gewijd op 3 januari 1962
overleden te Nijmegen op 17 september 2021.

In zijn bijna 60 jarig priesterleven, is Frans vooral pastor, herder, geweest met zijn eigen stijl en met zijn eigen manier van doen en uitdrukken. Je had heel gemakkelijk contact met hem. Een herder loopt achteraan, zorgt dat iedereen mee is. Dat was Frans ten voeten uit. Hij was ook geen type om vooraan te lopen; hij stond niet graag in het middelpunt van de belangstelling en hield niet van poespas. Hij keek liever of iedereen wel mee was, zette zich in om achterblijvers aan te moedigen.

Frans is geboren in het Twentse Vasse en is altijd een nuchtere Tukker gebleven. Hij heeft in de zestiger jaren als pastor in het leger gewerkt en daarna tot september 1989 in parochies in het bisdom Rotterdam in de plaatsen Berkel en Rodenrijs en Voorhout. Aan die periode heeft hij vele vriendschappen overgehouden. In 1989 werd Frans pastoor in Wanroij en Landhorst in het bisdom Den Bosch tot augustus 1997. In dat jaar verhuisde hij naar Brakkenstein, naar de Kannunik van Osstraat, samen met Trees Walboomers, lid van het lekeninstituut Servitium Christie, die voor hem zorgde. Het contact met de medebroeders in het klooster werd meer aangehaald. En hij koos voor het ouderen-pastoraat, want stil zitten paste niet bij hem. Frans werd pastor van het Verzorgingshuis Malderburch in Malden en hij leidde enkele jaren de KBO in Brakkenstein. Ondertussen ging hij regelmatig op bezoek bij zijn broers, zussen, neven en nichten, met wie hij een intensieve band onderhield.

‘We moeten niet liefhebben met grote woorden, aan onze daden moet men zien dat we de mensen echt liefhebben.’ Woorden uit de brief van Johannes. Ook dat kan je zo op het leven leggen van Frans.

Hij heeft in de laatste fase van zijn leven moeten leren loslaten. Niet alleen familie en vrienden door overlijden, maar ook een stuk vrijheid. Zijn huis verlaten viel hem zwaar. Vanwege zijn gezondheid verhuisde hij naar het verpleeghuis Aqua Viva in Brakkenstein. Hij was zeer dankbaar voor een schare trouwe vrienden die hem bleef steunen, ook toen hij ernstig ziek werd. Frans droeg zijn ziekte op bewonderenswaardige wijze. Met geduld en berusting. Op 17 september is hij van ons heen gegaan.

“Ik ben een dankbaar mens, een dankbare priester, ik kijk terug op een mooi priesterleven”.

Familie en kloostergemeenschap danken u voor uw meelevens en gebed.